

17. august 2012

EM 2012/34

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at tage initiativ til en ændring af Landstingsforordningen om offentlig hjælp, således at der indføres en karantæneperiode på 4 uger, hvis en ansøger eller modtager af offentlig hjælp til forsørgelse, faste udgifter samt enkeltudgifter uden rimelig grund

- afslår et anvist arbejde,
- udebliver fra et anvist arbejde, eller
- opsiger eller forlader anvist arbejde eller på grund af egne forhold bliver opsagt herfra.

(Medlem af Inatsisartut Andreas Uldum, Demokraterne)

Begrundelse

Det er efterhånden ingen hemmelighed, at vi alle skal bidrage efter evne, hvis vi ønsker at opretholde vort velfærdssamfund. Det nytter derfor ikke noget, hvis der findes fuldt ud arbejdsduelige borgere, som finder det i orden at hæve socialhjælp i stedet for at påtage sig et anvist arbejde. Og det gør der tilsyneladende.

KNR fortalte mandag den 16. juli, at Royal Greenland mangler arbejdskraft på fabrikkerne i Qasigiannuguit og Uummannaq. Det er meget svært at forstå, når begge byer døjer med forholdsvis stor arbejdsløshed.

Direktøren for Halibut Greenland, der ligger i Ilulissat, påpeger i Sermitsiaq den 27. juni, at manglen på folk i produktionsapparatet betyder, at virksomheden må holde indhandlingsfrie dage. Disse dage betyder et tab for virksomheden på en million kroner om dagen. Et andet problem for Halibut Greenland er ifølge direktøren, at de folk, der bliver anvist fra kommunen, har meget svært ved at passe deres arbejde.

Uden at gå ind i de konkrete sager må Demokraterne desværre konstatere, at der synes at være behov for en opstramning af betingelserne for at modtage offentlig hjælp. For det er jo ikke meningen, at man som fuldt arbejdsduelig skal kunne modtage offentlig hjælp, uden at ville arbejde, hvis man får chancen.

I Landstingsforordningen om arbejdsmarkedsydelse finder man en 4-ugers karenperiode, som bl.a. indtræder, hvis en person på arbejdsmarkedsydelse uden gyldig grund nægter at påtage sig anvist arbejde eller udebliver herfra. Jeg forslår, at en tilsvarende karantæneperiode indføres i Landstingsforordningen om offentlig hjælp.

Hensigten med forslaget er at motivere personer, der søger eller modtager offentlig hjælp, til at påtage sig det arbejde, der tilbydes dem, med mindre der konkret foreligger en rimelig grund til at afslå tilbuddet. Formålet er at gøre flere selvhjulpne, at modvirke utilbørlig udnyttelse af det sociale sikkerhedsnet, som skal værne de af vore borgere, som har et reelt behov for hjælp, samt at fremme erhvervslivets mulighed for at få dækket sit behov for arbejdskraft.

Slutteligt er det vigtigt for Demokraterne at understrege, at de foreslåede opstramninger naturligvis kun skal gælde for mennesker, der er erklæret fuldt ud arbejdsduelige og jobklare. Vi kunne aldrig drømme om at tvinge eksempelvis syge mennesker i arbejde.

Demokraterne vil også gerne understrege, at det naturligvis langt fra er alle arbejdsduelige ledige, som vægrer sig ved at påtage sig et arbejde, når de får et tilbudt. Mange tager med taknemmelighed mod tilbuddet og gør, hvad de kan, for at forsørge sig selv og deres familie. De fortjener samfundets respekt.

Der er heller ingen grund til at se skævt til ufrivilligt ledige. Det er ikke let at stå uden arbejde, og de, som gør det, skal vi hjælpe i det omfang, det er os muligt, så længe de har hjælp behov. Det er kun de, som ikke har behov for samfundets hjælp, men som alligevel beder om den, dette forslag retter sig mod.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget forventes at medføre en besparelse på kommunernes udgifter til socialhjælp, dels som følge af, at der ikke udbetales socialhjælp i karantænes perioder, dels som følge af, at indførelsen af karantænes perioder må forventes at motivere flere til at påtage sig anvist arbejde, hvorved flere bliver i stand til at forsørge sig selv.

De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Det private erhvervsliv vil forhåbentlig kunne mærke, at de får lettere ved at udfylde de ledige stillinger, og at de medarbejdere, der bliver anvist af kommunen møder op med en sund vilje til at udføre et ordentligt stykke arbejde.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Ingen